

ECONOMIE

► Bij BobbieFinns Uitvaart zie je niet snel koffie en cake

‘Afscheid hoeft niet altijd standaard’

Wat begon als ‘hobbyproject’ voor de reclamemakers Marco Tramonte en Hubert van Lieshout, is in amper tien jaar uitgegroeid tot een serieus uitvaartbedrijfje. Met BobbieFinns gebruiken zij hun creativiteit voor een mooi afscheid van een dierbare.

Anita Vliegenberg
Eindhoven

Een uitvaart met koffietafel is jarenlang standaard geweest, maar niet wat mensen altijd willen. Als je leven niet standaard was, waarom zou je uitvaart dat dan wel moeten zijn? Marco Tramonte en Hubert van Lieshout hadden beiden geen fijne ervaring met een traditionele uitvaart. Waarom afscheid nemen op een manier die niet goed voelt. Dat moet toch anders kunnen, dachten ze.

„Anders betekent niet altijd groots en meeslepend, maar vooral persoonlijk”, legt Hubert van Lieshout van BobbieFinns Uitvaart uit. Ideeën aandragen is wat hij voornamelijk doet. Dan ontstaat er vaak iets moois.

Kist bij de film

Een voorbeeld. Een Italiaanse man, Giuseppe Bilello, hield veel van films en had tickets voor de film *De kruik van Pirandello*. Hij overleed drie dagen ervoor. „Hoe mooi zou het zijn om samen die film te kijken? Dat hebben we geregeld. In het NatLab werd de kist bij het filmdoek geplaatst. De weduwe hield het inleidende praatje en zo was het rond. Nabestaanden namen afscheid bij de kist. Je denkt er niet aan, maar er is veel mogelijk.”

Tramonte en Van Lieshout be-

▲ De uitvaart van Giuseppe Bilello bij NatLab in Eindhoven. De kist werd bij het filmdoek geplaatst. FOTO BOBBIEFINNS

gonnen BobbieFinns in 2014, naast hun reclamebureau De Creatieve Maatschap. Tramonte: „Wij doen dit niet om er rijk van te worden. Dat laten we aan anderen over. Zo proberen wij het verschil te maken. Het is voor ons vooral een uit de hand gelopen hobby.”

Bij een overlijden zeggen de artsen vaak ‘Bel de Dela maar’. Maar al is iemand verzekerd bij Dela, dat wil niet zeggen dat Dela de uitvaart moet regelen. Van Lieshout: „Je kunt altijd kiezen voor een contante uitkering.” Het is vaak de

horeca die een uitvaart duur maakt.

„Een vrouw in Woensel zat altijd in het tuinhuis te roken. Daar stond na haar overlijden haar kist en mensen kwamen daar afscheid nemen. Taart van een goede bakker erbij. Ze is weggebracht in een roze Cadillac, wat ze graag wilde. Supergoedkoop.”

BobbieFinns regelt inmiddels zo’n twintig uitvaarten per jaar. Tramonte en Van Lieshout steken er heel veel tijd in. „Meestal ook ruim voor het overlijden. We gaan

praten – gewoon in ons eigen kloffie, geen grijs pak – en leren iemand zo kennen. En dan komen we op ideeën. Die proberen we te realiseren.”

Appeltaart met slagroom

Ander voorbeeld. Een mevrouw woonde in een aanleunwoning bij een verzorgingshuis. Ze had veel contact met de bewoners en ze was dol op appeltaart. Door corona en gezien het feit dat veel mensen dement waren, was een klassieke uitvaart met een dienst niet moge-

lijk. Van Lieshout: „Om toch het leven te vieren, hebben we bij de bakker tien ouderwetse appeltaarten besteld met veel slagroom, en een mooie kaart erbij gemaakt. De overleden mevrouw werd met een luid applaus door medewerkers en bewoners naar de rouwauto gebracht en uitgezwaaid. Na de lunch trakteerde ze postuum alle bewoners op een lekker stuk appeltaart met slagroom. En de rouwkaart stond ernaast. Zo nam ze toch van iedereen persoonlijk afscheid.”